Αἱ Πάτραι συμμετέσχον χθὲς ἐγκαρδίως εἰς τὴν χαρὰν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἀποτόμως φαίνεται ἐνισχυθεὶς ὁ καύσων καὶ διὰ τοῦτο ἄμεσα καὶ συντονισμένα πρέπει νὰ ἐκδηλωθοῦν τὰ μέτρα τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν.

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Η ΑΜΦΙΕΣΙΣ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Τοῦ κ. ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ κατὰ διάφορον ἑκάστου ἱστορικὸν χρόνον, ὡς ἀρτιωτέρα, τῆς γυναικὸς καὶ μᾶλλον μέχρι τῶν γονάτων ἐμφάνισις μετὰ τὴν ἐκ Παρισίων, «τῆς ἡμέρας τοῦ φωτός», ἐπιταγήν, ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Συντεχνίας ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ σχεδίου φορεμάτων ὑπόμνησις καὶ τὴν ἐκ τοῦ Αἰγυπτιώτου δικτάτορος Νασὲρ ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν, ἐπαναφέρει τὴν ἔρευναν ἱστορουμένης ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἐνδυμασίας, τὴν ἰσχύουσαν μέχρι τῶν πρώτων μετὰ Χριστὸν αἰώνων, ἄνευ διακρίσεως ἀόρενων καὶ θηλέων, ἀπετέλουν χιτῶνες, χλαμύδες καὶ μανδύας, κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν «μόδα», ὁπόθεν καὶ εἰς τὰς ἐκτὸς Ἑλλάδος χώρας διεκομίζοντο τὴν Ἑλλάδος χώρας διεκομίζοντο τὰ στολαί, Ἀττικουργεῖς».

Ἐν τούτοις, ἡ τοιαύτη ἐν τῇ ἐνδυμασίᾳ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀμφιέσει ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀμφιέσεως, οὐσιωδῶς καὶ κατὰ τὸ ἀμφιέσεως, οὐσιωδῶς καὶ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ὅλην διαμόρφωσιν ἐπεβλήθη, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ρώμης κατάκτησιν καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 330 μ. Χ. ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἐν Βυζαντίῳ. «Οὐ θέμις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ ἱμάτιον ἐναλλάσσειν, ἐδυμάτισαν οἱ νομοκανόνες, μολονότι δὲν ἔλειψαν αἱ νοσταλγοῦσαι τὴν προτέραν περιβολήν, μὲ τὴν παρήγορον τοῦ ἱερεκρίτου ἐλπίδα «γυνὴ ἐὰν ἀνὴρ ὁτὶ ἐφόρει στολὴν ἀνδρὸς εἰς ἔξιν αὐτῆς ἔσεται». Ἀφότου ἐμίσησα ἀπὸ τῆς, κακῇ δὴ ἡμέρᾳ τῆς Ἑλλάδα μοίρα, ἐνάρξεως σταυροφοριῶν τῶν Φράγκων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ κυρίως ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1204 ἀποφράδος μνήμης καταλήψεως ὑπ' αὐτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αἱ μετὰ τῶν ἀνωτέρω τούτων κοινωνικαὶ σχέσεις κατέστησαν, ὡς μὴ ὤφειλεν νὰ γίνεται, μὲ συνέπειαν νέας ἐκ τῆς Δύσεως «μόδας» εἰς ὑφάσματα καὶ κόμμωσιν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Βυζαντίου γυναικῶν, εἰς βάρος τῆς κοινωνικῆς ἁρμονίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀπορκείας. Τὰ ἐκ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ἁπλᾶ ὑφάσματα ἀντικατέστησαν ποικίλα τοιαῦτα ἐξ Ἰταλίας εἰς χρῶμα καὶ πολυτελειαν καὶ ἐπὶ πλέον ἐκ τῆς Βηρυττοῦ καὶ τῆς Τύρου ἀραχνοειδῆ ἐκ μετάξης τοιαῦτα, ἐνυφαινόμενα μὲ ἡμματα καὶ πολυτίμων λίθων, «κατὰ πρόφασιν ἐσθῆτος» δ' ἐπίδειξιν τοῦ γυμνοῦ σώματος καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἠθῶν, πρὸς ἄγραν καὶ παγίδα, παρὰ τῆς διαμαρτυρίας διαφόρων Καθηγητῶν δριμέως τοιαύτην ἐλαφρότητα καὶ ἄφρονα σπατάλην καταπιπτόντων. Τοιοῦτον φόρεμα, ἀπευθυνόμενον εἰς τὸ σῶμα προσαρμοζόμενον μὲ μικρὰν εἰς τὸν τράχηλον ταινίαν, πόρπας εἰς τὸν ὦμον, κομβία εἰς τὸ στῆθος, κρυσσωτὰς περιχειρίδας (γάντια) καὶ ζώνην πρὸς συγκράτησιν, κατέληγεν εἰς κρυσσοὺς ἐπίσης μέχρι τῶν σφυρῶν (κόρσαι) ὀυαὶ δ' εἰς τὴν γυναῖκα ἡ ὁποία θὰ ἑτόλμα νὰ τὸ ἀνασύρῃ μέχρι τῶν γονάτων. Τοιοῦτον παλλήκισμὸν συνεπλήρου εἰδικὴ κατὰ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν πρότυπον διασκευή, ὁμοιόμορφον ἐλαφρὸν κάλυμμα, ὡμοφόριον καλούμενον, στηθόδεσμος πρὸς ὑποστήριξιν τῶν μαστῶν καὶ σανδάλια ἢ πέδιλα κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἑκάστης περιβολὴν καὶ κοινωνικὴν ἐμφάνισιν.

⁂

Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὑπῆρξεν ἡ κόμμωσι καὶ ἡ ἐν γένει ἀμφίεσις τῶν ὁπωσδήποτε εὐπόρων ἢ ἀνωτέρας κοινωνικῆς σφαίρας γυναικῶν τοῦ Βυζαντίου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς «ἐν δουλείᾳ ἢ πενίᾳ» ἐν μέσῳ δεινῶν καὶ περιπετειῶν μιᾶς ἐνδόξου Αὐτοκρατορίας, παρὰ τῆς ὁποίας παραδόξως εἶχεν ἐπιτραπῆ ἡ ἐμφάνισις γυναικῶν εἰς ἔνδυμα ἀνδρῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐξεγείραν κοινὴν συνείδησιν, ἀπησχόλησε καὶ Οἰκουμενικὴν ἐν Γάγρᾳ — πρωτευούσῃ τῆς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Παφλαγονίας — Σύνοδον, ἡ ὁποία διὰ τοῦ ΙΓ' αὐτῆς Κανόνος ἀνεθεμάτισε τοιαύτας γυναῖκας ἐμφανιζομένας πρὸς κοινὸν ἄνευ ἐντροπῆς σκάνδαλον.

ΣΩΤΗΡ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Βιβλίου κλπ.

ΕΙΣ ΤΟ 10ον ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΓΟΝΕΩΝ ΕΠΙ ΤΗ "ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ,,

Προχθὲς Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐγένετο εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ 10ου Δημοτικοῦ Σχολείου Πατρῶν (Διακιδείου), ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς «Ἡμέρας τῆς Μητέρας», ἡ τελευταία τῆς σειρᾶς τοῦ λήγοντος σχολικοῦ ἔτους παιδαγωγικὴ συγκέντρωσις τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τούτου καὶ τοῦ 3ου Δημοτικοῦ Σχολείου, εἰς τὴν ὁποίαν ὡμίλησεν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Α' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας κ. Ἡλίας Ξηροτύρης, μὲ θέμα «Ἡ Μητέρα καὶ ἡ ἀγωγὴ τοῦ παιδιοῦ».

Κατόπιν, ἐπὶ τῇ λήψει τῶν παιδαγωγικῶν συγκεντρώσεων τοῦ ἔτους, ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων τοῦ σχολείου κ. Νικ. Καπλανίδης, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐν ἀρχῇ ἐτόνισε τὴν σοβαρὰν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν ἀπεκόμισαν οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν τέκνων των ἐκ τῶν γενομένων κατὰ τὰς συγκεντρώσεις ὁμιλιῶν ἐπὶ παιδαγωγικῶν θεμάτων, ὡς τὸ τῶν παιδικῶν ἀναγνωσμάτων, θεαμάτων, παιγνιδιῶν, τοῦ φόβου, τῶν συναναστροφῶν, τῶν ἐκδρομῶν, τῆς συμμετοχῆς εἰς ἐξωσχολικὰς ὀργανώσεις, τῆς κατ' οἶκον προπαρασκευῆς τῶν μαθητῶν διὰ τὸ σχολεῖον, τῶν ἀσχολιῶν αὐτῶν κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς καὶ πολλὰ ἄλλα, προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

«Ὀφείλομεν τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ στρέψωμεν τὸ βλέμμα πρὸ παντὸς πρὸ τὸν ἀξιότιμον Ἐπιθεωρητὴν κ. Ἡλίαν Ξηροτύρην, τὸν ἐξαίρετον αὐτὸν λειτουργὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διακεκριμένον ἐπιστήμονα παιδαγωγόν, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἰδέαν τῆς ὀργανώσεως τῶν συγκεντρώσεων εἰς τὸ σχολεῖον μας, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ὡς προτύπου, καὶ ὁ ὁποῖος, μὴ φειδόμενος κόπων καὶ ἄνευ ὑπηρεσιακῆς ὑποχρεώσεως, ἀλλ' ἐξ ὑψηλῆς ἀντιλήψεως ἑνὸς εὐρυτέρου καθήκοντος, ἔκαμε τοῦτο καὶ διηύθυνε προσωπικῶς τὰς κατ' αὐτὰς συζητήσεις καὶ ἀνέπτυσσε καὶ ἀνέλυε τόσον ἐμβριθῶς, μετ' εὐχερείας, παραστατικότητος καὶ κατὰ τρόπον ἐπαγωγὸν τὰ ζητήματα, ὥστε ταῦτα νὰ γίνωνται κτῆμα πάντων, παρὰ τὴν λεπτότητά των καὶ τὴν στενὴν σύνδεσίν των πρὸς τὴν καθόλου γνῶσιν τῆς προσωπικότητος τοῦ παιδιοῦ, τὴν ὁποίαν μόνον ὁ ειδικευμένος δύναται νὰ ἔχῃ. Ἐκφράζομεν πρὸς αὐτὸν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὸ ἔργον του τοῦτο καὶ διὰ τὴν καθόλου δραστηριότητα αὐτοῦ. Διότι καὶ ἡ λειτουργία τοῦ σχολείου τούτου ὡς προτύπου, μὲ τὰ ἐντεῦθεν ἀγαθὰ διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων μας ἀποτελέσματα, εἶναι ἰδικόν του ἐπίτευγμα, καὶ τὰς παιδαγωγικὰς αὐτοῦ γνώσεις, αἱ ὁποῖαι, εἰρήσθω, ἐκτεινόμεναι, εἰσέρχονται εἰς τὰ πεδία καὶ ἄλλων κλάδων ἐπιστημῶν, δὲν παρέλειψε νὰ διοχετεύῃ, ἐν ἐκλαϊκεύσει, πρὸς τὸ εὐρύτερον κοινόν, διὰ τῶν διαλέξεών του, τῶν ἐκδόσεών του κλπ. Δι' ὃ καὶ εὐχόμεθα, πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως κληθῇ παρὰ τῆς Πολιτείας καὶ ἀναλάβῃ τομεῖς αὐτῆς μὲ εὐρυτέραν δικαιοδοσίαν. Ἀλλὰ τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Σχολείου καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Π. Βουκελᾶτον καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς διδασκάλους, διότι καὶ τούτων ὑπῆρξε σοβαρὰ ἡ συμβολὴ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν παιδαγωγικῶν συγκεντρώσεων. Ὑπεβλήθησαν εἰς κόπους, ἀποδείξαντες, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι ἔχουν πλήρη συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς ὡς ἐκπαιδευτικῶν».

ΠΡΟΧΩΡΟΥΜΕΝ ΑΛΜΑΤΩΔΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΥ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΡΥΘΜΟΝ

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΕΡΓΩΝ ΔΙΑ ΦΩΣΦΟΡΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

ΚΑΙ Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΝΑΥΠΗΓΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, Μάϊος. ('Ιδ. Ὑπ.). Εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύξεως τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας διαγράφονται δύο νέες σημαντικὲς ἐπιτεύξεις: ἡ διεύρυνσις τῆς παραγωγικῆς ἀποδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ναυπηγείων τοῦ Σκαραμαγκᾶ καὶ ἡ ἔναρξις τῶν ἔργων παραγωγῆς φωσφορικῶν λιπασμάτων.

Τὰ Ἑλληνικὰ Ναυπηγεῖα τοῦ Σκαραμαγκᾶ εἶναι μία σχετικῶς νέα βιομηχανικὴ ἐγκατάστασις τῆς χώρας, ἡ συμβολή των ὅμως εἰς τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία εἶναι ἤδη σημαντική. Τὰ ναυπηγεῖα ἀπασχολοῦν τρεῖς χιλιάδας ἐργάτας καὶ ἡ πραγματοποιουμένη δι' αὐτῶν ἐτησία εἰσροὴ συναλλάγματος εἰς τὴν χώραν ἔφθασε τὰ 12 ἑκατομμύρια δολλάρια. Προσφάτως ἀπὸ τὰ ναυπηγεῖα καθειλκύσθη τὸ τέταρτο μεταστευασμένο σὲ πλοῖο ξηροῦ φορτίου μεγάλο δεξαμενόπλοιο καὶ οἱ καθελκύσεις μικροτέρας χωρητικότητος πλοίων εἶναι πλέον σύνηθες φαινόμενο. Ἤδη εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ναυπηγεῖα εἰσέρχονται ἐτησίως διακόσια πλοῖα. Οἱ ἐπενδύσεις ποὺ ἔχουν πραγματοποιηθῆ ἕως τώρα ἔφθασαν τὰ 17 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Ἡ ἐπιτευχθεῖσα αὐτὴ πρόοδος ἐπιτρέπει τώρα ἕνα νέο προγραμματισμὸ ἔργων γιὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, τὸ κυριώτερο ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι μία νέα δεξαμενὴ χωρητικότητος 100 χιλιάδων τόννων, ποὺ θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη στὴν Μεσόγειο καὶ μία ἀπὸ τις μεγαλύτερες στὸν κόσμο. Μαζὶ μὲ ἄλλες μικρότερες ἐγκαταστάσεις ποὺ θὰ προστεθοῦν ἐπίσης στὶς ἤδη ὑπάρχουσες, θὰ σημειωθῆ αὔξησις τῶν ναυπηγικῶν κατασκευῶν κατὰ 50% καὶ τῶν βιομηχανικῶν κατὰ 40%. Στὰ Ναυπηγεῖα θὰ μποροῦν νὰ εἰσέρχωνται τριακόσια πλοῖα ἐτησίως (ἔναντι τῶν διακοσίων σημερινῶν), ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀσχολουμένων ἐργατῶν θὰ φθάσῃ τοὺς 6.500. Τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὴν χώραν συνάλλαγμα θὰ φθάσῃ τὰ 20 ἑκατομμύρια δολλάρια ἐτησίως. Οἱ νέες ἐγκαταστάσεις καὶ ὁ νέος ἐξοπλισμὸς θὰ ἀπαιτήσουν ἐπένδυσι ἄνω τῶν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόοδον εἰς τὸν τομέα τῆς προωθήσεως τῶν ἔργων παραγωγῆς φωσφορικῶν λιπασμάτων, σημαντικὸ γεγονὸς εἶναι ἡ πρόσφατη θεμελίωσις τοῦ πρώτου ἐργοστασίου παραγωγῆς των στὴν Δραπετσώνα, ποὺ θὰ ἐφοδιάζῃ μὲ πρώτες ὕλες τὸ ἐργοστάσιο τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων, ποὺ βρίσκεται στὴν ἴδια περιοχή, καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ τελευταίου αὐτοῦ, ποὺ θὰ ἐκσυγχρονίσῃ τὶς ἐγκαταστάσεις του, ἔτσι ποὺ νὰ μπορῇ καὶ τὴν παραγωγή του σημαντικὰ νὰ αὐξήσῃ, νὰ ἐπιτύχῃ δὲ καὶ χαμηλότερη τιμὴ τοῦ προϊόντος, ἡ ὁποία θὰ πρέπει νὰ ἀντιπορίνεται στὰ ἐπίπεδα τῶν διεθνῶν τιμῶν. Ἐξ ἄλλου, διαγράφεται ὡς προσεχὴς καὶ ἡ θεμελίωσις τοῦ δευτέρου στὴν χώρα μας ἐργοστασίου φωσφορικῶν λιπασμάτων, ἐτησίας παραγωγῆς 250 χιλιάδων τόννων, ποὺ θὰ λάβῃ χώραν εὐθὺς ὡς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του σχετικὰ μὲ τὸν τόπον ὅπου θὰ ἱδρυθῇ — στὴν Καβάλα ἢ στὸ Τσάγεζι, κοντὰ στὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος. Τέλος, καὶ ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα εἶναι ἑτοίμη νὰ θεμελιώσῃ ἕνα τρίτον ἐργοστάσιον εἰς τὴν Νέαν Καρβάλη, κοντὰ στὴν Καβάλα. Ἡ θεμελίωσις αὐτὴ φαίνεται πολὺ προσεχής.

Ἔτσι μπαίνουν οἱ βάσεις μιᾶς ἐθνικῆς βιομηχανίας φωσφορικῶν λιπασμάτων, ποὺ θὰ χρησιμοποιῇ πρῶτες ὕλες ἐθνικῆς ἐπίσης κατασκευῆς. Ἡ παραγωγικότης τῶν ἐργοστασίων αὐτῶν θὰ πρέπει νὰ «καλύπτῃ τὸ σύνολον περίπου τοῦ σημερινοῦ ὕψους τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας.

Ἕνα ἀκόμα ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως μπαίνει στὸ δρόμο τῆς ἐπιλύσεώς του.

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΞΗΡΘΗ Η ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΔΛ. ΜΕΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Προχθὲς συνεκροτήθη γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς Ἑνώσεως ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου Ἀχαΐας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Ν. Παπούλιας, λαβὼν τὸν λόγον πρὸ τῶν θεμάτων τῆς διατάξεως τῆς συνελεύσεως, ἐξῆρε τὰς φιλανθρώπους καὶ πατριωτικὰς ἀρετὰς τοῦ ἀποθιώσαντος εὐεργέτου τῆς Ἑνώσεως Ἀλέκου Μεντζελοπούλου, εἰπὼν ὅτι εἶναι «μεγάλη ἡ θλῖψις καὶ ἡ ὀδύνη, ποὺ διακατέχουν αὐτὸν καὶ τὴν Διοίκησιν τὴν στιγμὴν ἐκείνην, διότι ἡ Γενικὴ Ἕνωσις τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου Ἀχαΐας ἔχασε τὸν μεγάλον εὐεργέτην της, ἀπώλεσε τὸν προστάτην της. Ὁ ἐκλιπὼν ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ἐλεήμων, φιλάνθρωπος, ἀλλά, ὡς ἀπεδείχθη, καὶ μεγάλος πατριώτης. Εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς του, διὰ τῆς ἐπιμόνου καὶ ἐντατικῆς ἐργασίας του καὶ τῆς δημιουργικῆς προσπαθείας του, ἀνεδείχθη εἰς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐπιχειρηματιῶν τῶν τουριστικῶν ξενοδοχείων ἐν Ἑλλάδι. Ἄξιον προσοχῆς ὑπῆρξε τὸ γεγονός, ὅτι ἀνέθρεψε καὶ ἐμόρφωσε τὰ τέκνα του μὲ τόσην θέρμην καὶ στοργήν, ὥστε ταῦτα νὰ λάβωσι τοιαύτην κοινωνικὴν καὶ παιδαγωγικὴν μόρφωσιν, οἵαν πρὸς ἐκείνην τῶν πριγκίπων. Σήμερον δὲ ταῦτα, ὡς ἐπιχειρηματίαι, κατέχουν ἀξιόλογον θέσιν τόσον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὅσον καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τῆς Ἑλλάδος».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Παπούλιας ἀνέπτυξε τὰ τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς Γεν. Ἑνώσεως Α. Θ. Π. Ἀχαΐας διαμερίσματος διὰ τὴν στέγασιν τῶν γραφείων αὐτῆς, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν μεγάλην οἰκονομικὴν προσφορὰν τοῦ ἐκλιπόντος καὶ εἰπών, ὅτι ὁ ἐκλιπών, ἀναγνωρίζων τὰς θυσίας τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τῆς Πατρίδος μας, συνέβαλε κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης ἀξίας τοῦ ἀγορασθέντος διαμερίσματος, πρᾶξιν γενναιόφρονα καὶ πατριωτικήν, τῆς ὁποίας οὐδεὶς πολίτης τῶν Πατρῶν εὑρέθη μιμητὴς μέχρι σήμερον, καὶ εἶπε χαρακτηριστικῶς: «Ὁ Ἀλέκος Μετζελόπουλος διὰ τὴν Ἑνωσιν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου Ἀχαΐας δὲν ἀπεβίωσε, δὲν ἐτάφη, ἀλλὰ θὰ εἶναι πάντοτε ἐρριζωμένος εἰς τὴν ψυχήν μας. Καὶ θὰ τὸν εὐγνωμονοῦμεν πάντες. Καὶ οἱ ἐπίγονοί μας θὰ τὸν εὐγνωμονοῦν. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι θὰ ἀντικρύζουν αὐτήν, τὴν ἐν τοῖς γραφείοις μας ἀνηρτημένην φωτογραφίαν του, θὰ ἐξίστανται ἐμπρὸς εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς προσφορᾶς του».

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων, μὲ τὸ αὐτὸ αὐτὸ πνεῦμα ἐξάρσεως ὡμίλησε καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως κ. Κων. Γιαννόπουλος, ὡς καὶ διάφορα μέλη αὐτῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ κυρίαρχον Σῶμα τῆς Συνελεύσεως, αἰσθανόμενον βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἐκλιπόντα, ἀποφασίζει ὁμοφώνως τὰ κάτωθι:

1) Ἐπικυρώνει τὴν ἀπὸ 12.11.60 ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δι' ἧς ἀνεκηρύχθη ὁ ἐκλιπὼν μέγας εὐεργέτης τῆς Γεν. Ἑνώσεως ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου Ἀχαΐας διὰ τὴν προσγενομένην πρὸς τὴν ὀργάνωσίν των μεγαλειώδη τούτου προσφοράν.

2) Ἀποφασίζει ὁμοφώνως, ὅπως ἡ Διοίκησις τῆς Ἑνώσεως ἐκτελῇ κατ' ἔτος, ὑποχρεωτικῶς, μνημόσυνον ὑπὲρ αναπαύσεως τῶν ψυχῶν τοῦ ἐκλιπόντος εὐεργέτου Ἀλέκου Μετζελοπούλου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Χρυσούλας.

3) Ἀποφασίζει ὁμοίως, ὅπως ἡ Διοίκησις τῆς ἑνώσεως ἀποστέλλῃ κατ' ἔτος, ὑποχρεωτικῶς, ποσὸν δραχμῶν τετρακοσίων πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων τῆς γενετείρας τοῦ ἐκλιπόντος εὐεργέτου των (Ἀμπελόκηποι Αἰγιαλείας) ἵνα μνημονεύωνται ἀνελλιπῶς παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ ναοῦ τὰ ὀνόματα τοῦ ἐκλιπόντος καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Χρυσούλας.

4) Ἀποφασίζει ὁμοφώνως καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὴν Διοίκησιν, ὅπως ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως κοινοποιηθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος εὐεργέτου των, ἐπίσης δὲ κοινοποιηθῇ καὶ πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἐν Ἀμπελοκήποις ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων, τῆς γενετείρας του, καὶ ἀποσταλῇ πρὸς αὐτὸ καὶ ταχυδρομικῇ ἐπιταγὴ ποσοῦ τετρακοσίων δραχμῶν.

Εἶτα, ἅπαντα τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως, κατόπιν προτάσεως τοῦ προέδρου, ἐγείρονται καὶ τηροῦν ἐνὸς λεπτοῦ σιγήν, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ ἀπείρου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἐκλιπόντα μεγάλον εὐεργέτην των Ἀλέκον Μετζελόπουλον. Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῆς παραιτηθείσης Διοικήσεως κ. Ν. Παπούλιας εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς ἐνιαυσίου θητείας τοῦ Δ. Σ. χρήσεως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΝ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΝ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΙΣΤΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΔΕΝ ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ;

ΜΟΝΑΧΟΝ (ΥΕΓ).—Τὸ «Ἵδρυμα Ἐρευνῶν τῆς Ψυχιατρικῆς», τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1916 εἰς τὸ Μόναχον, προσηρτήθη, ἀπὸ τινος χρόνου, ἐπισήμως, εἰς τὴν ἑταιρείαν Μαξ Πλάνκ. Τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Μονάχου ἀπέβη, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πεντηκονταετοῦς λειτουργίας του, τὸ κέντρον τῆς Ψυχιατρικῆς εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καὶ ὀφ' ὅτου ὁ Γερμανὸς νευροπαθολόγος δόκτωρ Ἀλεξάντερ Νισὶ ἔθεσε, τὸ 1884, εἰς τὸ Μόναχον, τας βάσεις τῆς Ψυχιατρικῆς, ἀπετέλεσε πάντοτε κέντρον τῶν νεωτέρων ψυχιατρικῶν ἐρευνῶν.

Μία ὁμὰς ἐπιστημόνων - ἐρευνητῶν, ἀποτελουμένη ἐξ Ἰαπώνων, Ἱσπανῶν, Ἰταλῶν καὶ Ἀμερικανῶν, ἐκτελεῖ διαφόρους ἐρεύνας ὅσον ἀφορᾷ τὴν σχέσιν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ ψυχικοῦ κόσμου τοῦ ἀνθρώπου. Προκειμένου π. χ. νὰ διαγνωσθῇ μία ἀσθένεια, φωτίζονται διὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ μικροσκοπίου οἱ διάφοροι ἱστοὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Διὰ τοῦ μικροσκοπίου, πιστοποιοῦνται αἱ ἱστιολογικαὶ μεταλλαγαὶ εἰς περιπτώσεις ἀσθενειῶν, ὡς π. χ. καρκίνου, ἐπιληψίας, μολυσματικῶν νόσων καὶ ἡ διαρκὴς ψυχικὴ κατάπτωσις (αἰχμαλώτων πολέμου καὶ κρατουμένων στρατοπέδου), ὥστε νὰ δύνανται νὰ συναχθοῦν συμπεράσματα ὡς πρὸς τὴν σύστασιν καὶ ἐπίδρασιν τῶν ψυχικῶν μεταλλαγῶν. Καταβάλλονται ἐπίσης προσπάθειαι, ὅπως διὰ τοῦ μικροσκοπίου πιστοποιῆται ἡ αἰτία τῶν παθήσεων. τοῦ ἐγκεφάλου. Διὰ νὰ προβῇ, ὅμως, ὁ ψυχίατρος εἰς διαγνώσεις παθήσεων τοῦ ἐγκεφάλου, πρέπει νὰ ἐξετάζῃ καὶ συγκρίνῃ τοὺς ὑγιεῖς ἀνθρώπους.

Τὸ τμῆμα ἐρευνῶν τῶν κληρονομικῶν παθήσεων διεξήγαγε μίαν ἐνδιαφέρουσαν σειρὰν ἐρευνῶν. Εἰς τὸ πείραμα, ἐχρησιμοποιήθησαν πρότυπα μαθητῶν τοῦ γνωστοῦ γυμνασίου Μὰξ τοῦ Μονάχου. Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐρεύνης προέκυψεν ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν προτύπων - μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπέτυχον εἰς τὴν ζωήν, ἦτο πολὺ περιωρισμένον. Ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσεν ἡ περίπτωσις τοῦ νῦν Ὑπουργοῦ Ἀμύνης Φράνς Γιόζεφ Στράους, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχεν εἰς τὴν ζωήν, καίτοι ἀνήκεν εἰς τοὺς ἀρίστους μαθητάς! Γενικῶς, ἀπεδείχθη ὅτι εἰς τὴν ζωὴν διακρίνονται οἱ «τελευταῖοι» μαθηταί.

Μία συσκευή, παρομοία τοῦ μηχανήματος ἠλεκτροκαρδιογραφήσεως, ἀνιχνεύει τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα καὶ λέγεται «συσκευὴ καταγραφῆς τοῦ ἐγκεφάλου», βοηθεῖ δὲ ὥστε νὰ καταγράφωνται